

১৬

কল্পনা কৰা

অংক ২ দৃশ্য ৩—পৰিস্থিতিগত ধাৰণা

0337CH16

কাৰ্যকলাপ ৭

মেজিক পিট (পৰিস্থিতি)

টিপ

যেতিয়া কিছুমান কাৰ্য্য একেলগে কৰা হয় তেতিয়া পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হয়।।

আহা আমি এটা বৃত্তত বহোঁ। আমি এতিয়া এটা মূৰ গণনা কৰিম। শিক্ষকে যিকোনো এটা নম্বৰ ক'ব। যেতিয়া তোমাৰ নম্বৰটো কোৱা হয়, তুমি বৃত্তটোৰ কেন্দ্ৰলৈ যাবা, য'ত অদৃশ্য যাদুকৰী গাঁত থাকে। অস্তিমবাৰৰ দৰে বস্তু এটা বাছনি কৰাৰ সলনি, তুমি পৰিস্থিতি এটাত জঁপিয়াই পৰা আৰু তুমি পৰিস্থিতিৰ এটাৰ অংশ দৰে কাম কৰা। আন শিশুৱে পৰিস্থিতিটো অনুমান কৰিব লাগিব। কোনো কথা কোৱাৰ অনুমতি নাই।

মৌলিক

সাজু হোৱা আৰু বিদ্যালয়লৈ অহা, তললৈ পৰি যোৱা আৰু চিকিৎসকৰ ওচৰলৈ যোৱা।

উন্নত

দুজন শিক্ষাৰ্থীয়ে এক পৰিস্থিতি ৰচনা কৰে। এজন শিক্ষাৰ্থীয়ে পৰিস্থিতি টো আৰম্ভ কৰে। আন এজন শিক্ষাৰ্থীয়ে প্ৰথমটোত যোগদান কৰে আৰু পৰিস্থিতিটো আগবঢ়াই নিয়ে। উদাহৰণ স্বৰূপে, তললৈ পৰি যোৱা আৰু চিকিৎসকৰ ওচৰলৈ যোৱা। ইয়াত, এজন ৰোগী আৰু আনজন হৈছে এজন চিকিৎসক।

আহা আমি নতুন পৃথিৱী সৃষ্টি কৰোঁ, বিভিন্ন মানুহ হওঁ আৰু নতুন ৰোমাঞ্চকৰ পৰিস্থিতিৰ মাজত সোমাই যাওঁ! এই সকলোবোৰ কেনেকৈ হয়? তোমাৰ মনৰ মাজেৰে! তুমি যি ভাবা সেয়া বাস্তৱত পৰিণত হয়!

তুমি শিকিবা

শাৰীৰিক ভাষা, ব্যাখ্যা, সৃষ্টিশীলতাৰ জৰিয়তে যোগাযোগ, কল্পনা, শূনা আৰু কোৱাৰ মাজৰ পাৰ্থক্য।

আলোচনা আৰু প্ৰতিক্ৰিয়া

- তুমি পৰিস্থিতি সৃষ্টি কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিলানে?
- তোমাৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা পৰিস্থিতিবোৰ (দেখা বা পাৰ হৈ যোৱা) আছিল নে কল্পনা কৰা হৈছিল?
- তুমি আন পাঠ্যপুথিৰ পাঠৰ দ্বাৰা অনুপ্ৰাণিত হৈ পৰিস্থিতি সৃষ্টি কৰিব পাৰিবানে??

বৃত্তসময় টোকাসমূহ

সেয়েহে, এতিয়া তুমি কাৰ্য (শাৰীৰিক ভাষা) আৰু অভিব্যক্তি একত্ৰিত কৰি কেনেদৰে যোগাযোগ উন্নত কৰিব পাৰি বুজিবলৈ আৰম্ভ কৰিছা। ইয়াৰ বাবে সৃষ্টিশীলতা আৰু কল্পনাৰ প্ৰয়োজন। তুমি চাব পাৰা যে তুমি কেনেদৰে কেৱল থিয়েটাৰৰ বাবে মৌলিক এই শব্দবোৰ বুজি পোৱাই নহয়, লগতে এই দক্ষতাবোৰ গঢ়ি তুলিছে, যাতে তুমি থিয়েটাৰত বিশেষজ্ঞ হ'ব পাৰা।

এই দুটা পৰিস্থিতিত কি ঘটিছে?

তেওঁলোকৰ কাৰ্য (শাৰীৰিক ভাষা) আৰু অভিব্যক্তিৰ বিৱৰণ লক্ষ্য কৰা আৰু বৰ্ণনা কৰা।

কাৰ্যকলাপ ৮ বস্তুৰ উদ্ধাৰন

এই ছোৱালীজনীয়ে বটলটো এনেদৰে ব্যৱহাৰ কৰি আছে:

নিৰ্দেশনা - শিক্ষকে এটা শিশুক মাতি বস্তু এটা দিয়ে। (প্ৰতিদিনে শ্ৰেণীকোঠাৰ বস্তু যেনে কলম, ডাষ্টাৰ, চক টুকুৰা ইত্যাদি)। বস্তুটো ইয়াৰ মূল কাৰ্য্যৰ বাহিৰে আন কিবা হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব। আনসকলে পুনৰ কল্পনা কৰা বস্তুটো অনুমান কৰে। একে বস্তুটো তাৰ পিছত পৰৱৰ্তী শিশুক দিয়া হয়। শিশুটোৱে ইয়াক বেলেগ কিবা হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰে আৰু আনবোৰে অনুমান কৰে। আনসকলে ইতিমধ্যে যি কৰিছে তুমি তাৰ পুনৰাবৃত্তি কৰিব নোৱাৰা।

মনত ৰাখিবা - প্ৰণয়ন কৰা বস্তুটোৰ আকৃতি মূল বস্তুটোৰ সৈতে মিল থাকিব লাগে।। উদাহৰণ স্বৰূপে, কলম এটা - ইয়াক টুথব্ৰাছ, ফণী বা লেডল হিচাপে দেখুওৱা হ'ব পাৰে কিয়নো আকৃতিটো একে। ইয়াক কিতাপ, হেলমেট বা জোতা হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰি... কিয়নো সেইবোৰ আকৃতিত বেলেগ।

এই লৰাটোৱে পেঞ্চিলডাল এনেদৰে ব্যৱহাৰ কৰি আছে:

পৰামৰ্শ: শাৰীৰিক ভাষা বা ভঙ্গী বা কাৰ্য্যৰ সৈতে অভিব্যক্তি ব্যৱহাৰ কৰিলে যোগাযোগ উন্নত হোৱাত সহায় কৰিব।

মৌলিক

কলম, চক, ডাষ্টাৰ, আৰু অন্যান্য শ্ৰেণীকোঠাৰ বস্তু।

উন্নত

কিতাপ, মোনা, বা এনে কিবা বস্তু যি এক স্তৰৰ বস্তুতকৈ ডাঙৰ।।

আলোচনা আৰু প্ৰতিক্ৰিয়া

- তুমি কাৰ্যকলাপৰ কোনটো অংশ আটাইতকৈ বেছি উপভোগ কৰিছিলি আৰু কিয়?
- বস্তু এটাৰ ব্যৱহাৰৰ পুনৰ কল্পনা কৰাটো সহজ নে কঠিন আছিল?
- তুমি কিমানটা বস্তু সঠিকভাৱে অনুমান কৰিছিলি?
- তুমি কাৰ্যকলাপটোত এটা নতুন বস্তু কি যোগ দিবা?

বৃত্তসময় টোকাসমূহ

কাৰ্যকলাপ অনুশীলন কৰা

বস্তু -
পেঞ্চিল বাকচ
লেপটপ
ট্ৰেজাৰ বক্স
খোলা দৰ্জা

বস্তু - ৰুমাল

বস্তু -
পানীৰ বটল

দৃশ্য ৪—শব্দৰ দৃষ্টিপাত

প্ৰয়োজনীয়তা - মৌলিক লোক বাদ্যযন্ত্ৰঃ তাম্ৰটে, হেণ্ড ড্ৰাম, ঘণ্টা, ৰেকৰ্ড কৰা বাদ্য সংগীত (কোনো কণ্ঠ বা গীত নাই) ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব।

নিৰ্দেশনা - শিক্ষকে শব্দ বজাব। তুমি তোমাৰ চকু বন্ধ কৰি আৰু সম্পূৰ্ণ মনোযোগেৰে শব্দটো শুনিবা।

তুমি লাভ কৰা অনুভূতিবোৰ লক্ষ্য কৰা। তোমাৰ মনলৈ কি ছবি বা দৃশ্য আহি আছে। এতিয়া, তোমাৰ চকু মুকলি কৰা আৰু সৃষ্টিশীল উপায়েৰে সেইবোৰৰ প্ৰতি সঁহাৰি দিয়া (নৃত্য কৰা, ঘূৰা, প্ৰতিক্ৰিয়া কৰা, তুমি কি অনুভৱ কৰা প্ৰকাশ কৰা। কথা নক'বা)।

আমি এতিয়া পৰৱৰ্তী স্তৰলৈ আগবাঢ়িছো - ধ্বনি!
শব্দৰ নিজেই কিছুমান চিন্তা কঢ়িয়াই অনাৰ এক গুণ আৰু অনুভূতি আছে।
যেতিয়া তুমি চৰাইবোৰৰ চিঞৰ-বাখৰৰ শব্দ শুনা তুমি কেনে অনুভৱ কৰা? বৈ যোৱা নদী বা সাগৰৰ ঢৌৰ শব্দৰ বিষয়ে কি ক'ব? প্ৰতিটো শব্দৰ অৰ্থ হ'ব পাৰে বিভিন্ন লোকৰ বাবে বেলেগ বেলেগ বস্তু। চোৱা তুমি যি শুনা তাক তুমি কেনেদৰে অৰ্থ দিয়া আৰু প্ৰতিটো সংগীত খণ্ডই তোমাক কি যোগাযোগ কৰি আছে মোক কোৱা।।

কাৰ্যকলাপ ৯ ধ্বনি উদ্ভাৱন

মৌলিক

স্থানীয় ঢোলৰ ছন্দ, হুইচলিং ইত্যাদি। ৰেকৰ্ড কৰা সংগীত বাঁহী, একতাৰা আদিৰ বাদ্য সংগীতৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি, বিভিন্ন মেজাজ আৰু আৱেগ সৃষ্টি কৰিবলৈ।

উন্নত

এইটো এটা দলীয় কাৰ্যকলাপ, য 'ত প্ৰতিক্ৰিয়াবোৰ এটা দলত থাকে।
তেওঁলোকে শুনা শব্দবোৰৰ মেজাজৰ বাবে এক সৰল দৃশ্য সৃষ্টি কৰে।
উদাহৰণঃ এটা জীৱন্ত সংগীতৰ টুকুৰাক উৎসৱ উদযাপন হিচাপে
কল্পনা কৰিব পাৰি; ঢোলৰ এটা গভীৰ শব্দ ৰহস্য আৰু অন্বেষণৰ দৃশ্য
হিচাপে কল্পনা কৰিব পাৰি।।

আলোচনা আৰু প্রতিক্রিয়া

- শব্দই তোমাক স্বাভাৱিকভাৱে চলাচল কৰিবলৈ অনুপ্রাণিত কৰে নেকি?
- তুমি শব্দ অনুসৰি চলাচল কৰাটো সহজ অনুভৱ কৰা নে কঠিন?
- দৈনন্দিন শ্ৰেণীকোঠাৰ বস্তু ব্যৱহাৰ কৰি তুমি সৃষ্টি কৰিব বিচাৰা কোনো শব্দ আছে নেকি?
- এটা নতুন কি বস্তু তুমি নিজৰ বিষয়ে শিকিলা?

বৃত্তসময় টোকাসমূহ

এতিয়ালৈকে, আপুনি এই শব্দবোৰ বহুবাৰ শুনিছে। কিন্তু আপুনি ইয়াত কোনো অৰ্থ দেখা নাই। আমি এতিয়া যি কৰিছিলোঁ তাক শুনা বুলি কোৱা হয়। এইটো শ্ৰৱণতকৈ পৃথক। শুনা হৈছে যেতিয়া তুমি সঠিকভাৱে বুজিবলৈ, শোষণ কৰিবলৈ আৰু সঁহাৰি দিবলৈ শব্দ বা কথিত শব্দৰ প্ৰতি মনোযোগ দিয়া। তুমি শ্ৰেণীত প্ৰতিদিনে বহুতো শব্দ শুনিব পাৰা। কিন্তু যেতিয়া তোমাৰ শিক্ষকে কথা কয় তুমি মন দি শুনিবা।

এইটো বৃত্তৰ
সময়!

আমি কথা বা ভাষা ব্যৱহাৰ নকৰাকৈ যোগাযোগৰ বিষয়ে কাৰ্যকলাপ কৰি থকা দেখি আচৰিত নহয়নে? আৰু আমি ভাবিছিলো যোগাযোগ কেৱল কথা কোৱাৰ বিষয়ে! আমি দৃশ্য সৃষ্টি কৰিবলৈ আৰু আনকি কাহিনী ক 'বলৈ আমাৰ মুখ, শৰীৰ আৰু শব্দ ব্যৱহাৰ কৰিছিলো। আমাক ভাষাৰ প্ৰয়োজন আছেনে? চিন্তা কৰা। কিন্তু এতিয়াৰ বাবে আমি বক্তৃতা ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰো।